

Zpěvník

- 1 - Jaro - Fešáci
- 2 - Hobo - Hoboes
- 3 - Jarní kurýr - Hoboes
- 4 - Song abonenta jihozápadní dráhy - Hoboes
- 5 - Tereza - Osamělý Město - Hoboes
- 6 - Tunel jménem Čas - Hoboes
- 7 - Zvláštní znamení touha - Hoboes
- 8 - Amazonka - Hop Trop
- 9 - Chvilé - Hop Trop
- 10 - Dvě noty půlový - Hop Trop
- 11 - Jonatán - Hop Trop
- 12 - Kláda - Hop Trop
- 13 - Říkal mi brácho - Hop Trop
- 14 - Škrábej - Hop trop
- 15 - Tři kříže - Hop Trop
- 16 - Vodácká holka - Hop Trop
- 17 - Igelit - Jan Nedvěd
- 18 - Podvod - Jan Nedvěd
- 19 - Ahoj Peggy - Kamelot
- 20 - Amulet - Kamelot
- 21 - Dopis z Borodina - Kamelot
- 22 - Marcellina - Kamelot
- 23 - Nashville - Kamelot
- 24 - Vzpomínka na kamaráda - Kamelot
- 25 - Země antilop - Kamelot
- 26 - Jenoféfa - Kapitán Kid
- 27 - Krinolína - Kapitán Kid
- 28 - No to se ví - Kapitán Kid
- 29 - Ráno je šedivý - Kapitán Kid
- 30 - Vdovy z Cordoby - Kapitán Kid
- 31 - Dobré den, doktore Špino - Karabina
- 32 - Nový Fáro - Karabina
- 33 - Prohibice - Karabina
- 34 - Bedna od whiskey - Miki Ryvola
- 35 - Země tří sluncí - Miki Ryvola
- 36 - Hejno Vran - Miki Ryvola
- 37 - Frankie Dlouhán - Nedvědi
- 38 - Jarní tání - Nedvědi
- 39 - Jižní Kříž - Nedvědi
- 40 - Na kameni kámen - Nedvědi
- 41 - Nad Sázavou - Nedvědi
- 42 - Růže z papíru - Nedvědi
- 43 - Tulácký ráno - Nedvědi
- 44 - Valčíček - Nedvědi
- 45 - Bodláky ve vlasech - Nezmaři
- 46 - Fénix - Nezmaři
- 47 - Písek - Nezmaři
- 48 - Ráno bylo stejné - Nezmaři
- 49 - Ľaciný víno - Samson
- 50 - Čekám v ústraní - T.E. Band
- 51 - Čím větší bloud, tím větší pád - Wabi Daněk
- 52 - Hudsonský šify - Wabi Daněk
- 53 - Montgomery - Wabi Daněk
- 54 - Nevadí - Wabi Daněk
- 55 - Outsider Waltz - Wabi Daněk
- 56 - Rosa na kolejích - Wabi Daněk
- 57 - Prokletá fotka - Wabi Ryvola
- 58 - Song o prchavosti voňavek - Wabi Ryvola
- 59 - Tak už mi má holka mává - Wabi Ryvola
- 60 - Ze všech chlapů nejšťastnější chlap - Wa...

Jaro - Fešáci

1. **Am** **C** **G** **Am**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
 tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás, **Am**
 z těžkých černých mraků se stále sypal sniž, **Am**
 a vánice sílí v poryvech ledových. **Am**
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
 do sýpek se raději už nikdo nedívá,
 zvěř z okolních lesů nám stála u dveří **Am**
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž. **Am**

2. **Am** **C** **G** **Am**
 2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
 když vystrašenej soused na okno zaklepal: **Am**
 „Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
 já do města bych zašel, doktor snad poradí.“ **Am**
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 „Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz **Am**
 a v týhle bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“ **Am**

3. **Am** **C** **G** **Am**
 3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
 na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám, **Am**
 trvalo to dlouho, než se vitr utišil,
 na sněhové pláň si každý pospíšil. **Am**
 Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
 kterým bych v té bouři nejel ani sám,
 a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal. **Am**

Out. **Am** **C** **G** **Am**
 Out. Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

Caug

1. Já nechci bejt sám, když koleje duní Em
 a temná noc do dále ubíhá.
Em
 Co z toho k sakru mám, že znám plno vůní,
 dalekejš cest pohledy v očích mám.
Am
 Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
 jenom se mrknout za nejbližší strouhu.
Em
 Já často šněroval svý toulavý boty,
 musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Ref. Tmou nákladní vlak těžce duní,
 v mejch uších jenom vítr šumí.
 Kraj kolem trati spí,
 jen mašiníra bdí.

Má ruku na rychlostní páce,
 má topič plný ruce práce.
 Já si na nápravě zpívám
 píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
 necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
 Jen ležíš na střeše a chtěl bys bejt pod ní,
 píšťala řve a tunel před tebou.

Tak co z toho mám, že znám celý státy,
 když nesmím na voči vlastního táty.
 Když stromy rozkvetou, já stojím u trati,
 musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Ref.

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
 můj rodnej dům je bouda brzdaře.
 Kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
 snad ve Frisku, tam byl jsem na jaře.

Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
 v špinavý ruce pár centů žmoulat.
 Jednou se netrefím a budou mě sbírat,
 musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Ref.

C - G7 - C

Jarní kurýr - Hoboes

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 údolím jarní kurýr jede k nám,
 v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.

Ví, celej kraj to ví,
 veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Už zase jdou krajem vánky voňavý,
 obouvám svoje boty toulavý,
 dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví.

Mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou,
 neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
 prošlápám cestu domů jarní travou.

Víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš.

Am7

Song abonenta jihozápadní dráhy - Hobeos

C

C

1. Už jako holka malá
 vlakům jsem mávala **Am**
 a hádala, kdy za les dojedou, **Am**
 kam koleje mě jednou zavedou. **D G**

C

2. Máma se tomu smála,
 už vím, jak moc se bála, **Am**
 že náuru nemám zvlášť měkkou, **Am**
 tak teď jezdím stejnou štrekou. **D G**

Dm**Am**

Pre. Já v duchu vlaku křídla přidávám,
 když vodjiždím, tak nikdy nemávám. **D G**

Dm**E**

Ref. Kdo ví, jestli na mě někdo čeká
 ztracenej na pustým perónu, **Dm E**
 kamarád vlak ze sna tiše heká **Dm E**
 a mně jsou těsný dveře vagónu. **Dm E**

Dm**E****Dm****E**

Můj vlak směrem jihozápad spěchá,
 tenhle expres už je poslední,
 jiskra v dlani teplo nezanechá **Dm E**
 a měsíc je na straně polední. **Dm E**

E**Am**

Post. Jedu za tebou.

Am

C

3. Znáám vůni prachu u mostů,
 begónie všech přednostů, **Am**
 i semaforu ostražitý kleště **Am**
 a průvodčí, že přijde v Planý ještě. **D G**

C

4. Vím, kde vlak tempo zpomalí,
 vím, kde se s vekslem pozdraví, **Am**
 mý příjezdy i smutný návraty **Am**
 jsou jak saze u trati navátý. **D G**

Pre.

Ref.

Post.

Am

Tereza - Osamělý Město - Hoboes

G - D - C - G - G

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj že svého koně nepozná.

- ref. Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest.
 Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
 naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic.

Ref.

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžný tón flaut
 a v závěji starýho papíru
 válejí se černý klapky z klavírů.

Ref.

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a vosamělý město mlčí.

Ref.

Tunel jménem Čas - Hoboes

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
E G#mi E A
Ami E F#7 H7
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
E G#mi E A
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Ami E E+ E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Zvláštní znamení touha - Hoboes

Am **Dm7**

1. Zase vidím za soumraku, na pozadí šedejch mraků,
E7 **Am**
 mlčenlivej zástup kamarádů.

Am **Dm7**

Siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů,

G **C**

blíží se s duněním vodopádů.

A **Dm**

Pre.1 Táhnou krajinou strží a tůní,

G **C**
 muži z Shakespearovejch sonetů,

Am **Dm6**

postavy divnej tvarů a vůní,

Am **E7** **Am** **Am**

přízraky červenějch baretů.

C **Em** **Am** **E**

Ref. Zvláštní znamení woodcraft, loukám prostřenej stůl,

F **Dm** **A**

dálka ruku ti podá, chleba a sůl.

C **Em** **Am** **E**

Zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,

F **Dm** **A**

obzor, kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Am **Dm7**

2. Do šedejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,

E7 **Am**

vichřice a sníh je doprovází.

Am **Dm7**

Maskovaný kombinézy, po všech armádách, co lezly

G **C**

úbočíma našich hor a strání.

A **Dm**

Pre.2 Táhnou krajinou podivný stíny,

G **C**
 muži z Shakespearovejch sonetů,

Am **Dm6**

za nehtama smutek rodny hlíny,

Am **E7** **Am** **Am**

přízraky červenějch baretů.

Ref.

Amazonka - Hop Trop

G C G

Intro

1. Byly krásný naše plány,
 byla jsi můj celej svět,
 čas je vzal a nechal rány,
 starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
 ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej
 i když si tak neříká.

- Ref1 Nebe modrý zrcadlí se
 v řece, která všechno ví,
 stejnou barvou jako měly
 tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
 všude, kde jsem s tebou byl,
 "Amazonka" říkali,
 a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
 pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo
 "Amazonka" neříká.

- Ref2 Nebe modrý zrcadlí se
 v řece, která všechno ví,
 stejnou barvu jako měly
 tvoje oči džínový.

5. Zlatý kráse cingrlátek,
 jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek,
 nosit dás' ho nechtěla.

- Ref3 Teď jsi víla z paneláku,
 samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla
 pořád stejná, přísahám,
 pořád stejná, přísahám.

Chvíle - Hop Trop

Emi *Hmi*

1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami *Hmi* *Emi*
 chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',

Hmi
 toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami *Hmi* *Emi*
 a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.

Emi *Hmi*

2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
Ami *Hmi* *Emi*
 slunce, když do korun stromů začlo se drát,
Hmi
 stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
Ami *Hmi* *Emi*
 to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.

Ref. Ty rána s vůní borový smůly
A *Emi*
A *Emi*
 měly by zůstat navždycky v nás,
C *Hmi*
 ty rána s vůní sekaný trávy
C *Hmi* *Emi*
 a ohně, co právě pomalu zhas'.

Emi *Hmi*

3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
Ami *Hmi* *Emi*
 jak je to nádherný, léto před sebou mít,
Hmi
 spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
Ami *Hmi* *Emi*
 a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

Emi *Hmi*

4. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami *Hmi* *Emi*
 chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
Hmi
 toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami *Hmi* *Emi*
 a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.

Ref.

Dvě noty půlový - Hop Trop

D - D

1. U chaty v údolí dvě noty půlový vandrák si na basu hrál,
bylo to žůžový, nikdo však nepoví, komu a kde basu vzal,
puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,
do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

Ref.1 Nebylo v chajdě k hnutí, když do drátů jsem sáh,
a tak svý dřevo dutý vytáh jsem na práh,
má chajda sotva stojí, už něký léta má,
a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.

D - D

2. Bylo to náhodou, právě se za vodou ansámbl do kupy dal,
hospoda šilela, kapela kvílela, čert aby do toho pral,
a ten, co se za celej den naučil dvě noty jen,
tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

Ref.1

D - D

Ref.2 Nevadí, že jsme slabí, ne, zrovna akorát,
a že svý songy žabí chcem do svítání hrát,
kdo plíce má, ať zpívá, a klíďo celej den,
a kdo snad nudou zívá, |: ať přijde zpívat sem. :| 3x

Jonatán - Hop Trop

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
 přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
 na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
 starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

- Ref1 *Emi* Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát milí
 se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
 kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
 pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvou kánoích,
 a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
 tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
 Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

- Ref2 *Emi* Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát milí
 se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
 kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
 pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

3. Když léty unaveněj do trávy se svez' a na zem sed',
 vopřel se svejma žádama o strom, co právě kvet',
 my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
 krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit.

- Emi* Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát milí
 se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
 kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
 pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj',
 třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
 třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
C **G** **Ami**
 nikdy svýho floka nepropil,
Ami
 vod lopaty měl vohnutý záda,
C **G** **Ami**
 paty od baráku jsem neodlepil,
G **Ami**
 nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
C **G** **Ami**
 tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
 brácha řek' mi, že by se mnou šel,
 tak jsem háky, lana, klíny koupil,
 a sekyru jsme svoji každě doma měl,
 a plány veliký, jak fajn budem se mít,
 nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi Ami G Ami

Ref1. Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E
 S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
 není těžký, vždyť jsme fikáný,
 ten rok bylo jaro ale skoupý,
 a teď jsme na dně my i vory svázaný,
 a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
 jen kus práce nedodělaný.

F C Dmi Ami G Ami

Ref2. Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E
 S tou si, bráško, netykej, netykej!

Říkal mi brácho - Hop Trop

1. Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
 špinavej plech nám záda hřál,
 kolejí spojky počítaly kola vlaku,
 jelo se dál, vagón to vodkejšval.

2. V kapse jenom tupej zavírák a lžící,
 nic, vo co člověk by se bál,
 nikdy jsme nebyli vážení cestujících,
 co znamenaj pro dráhu kapitál.

Ref. Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
 a naše jména byly zkrátka vedlejší,
 oba jsme měli víc, než moh by si kdo přát,
 společný nebe, dny a cesty včerejší.

3. Až zase jeho vlasy větrem rozevlátý
 poznám na dálku za tratí,
 přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
 že dobrej chlap se prostě neztratí.

Ref.

3.

out. Že dobrej chlap se prostě neztratí...

Škrábej - Hop trop

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

*D**Emi*

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách.

My lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tudy,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

*D**Emi*

bocman vríská, nejradši bych po krku mu sáh'.

*Emi**C*

Ref. Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

*Emi**C*

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

*Emi**C*

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

*Emi**D**Emi D**Emi D**Emi*

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
 nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
 stejně každěj den jeden z nás končí na marách.
 Čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
 ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
 chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

*Ref.**Emi**D**Emi D**Emi D**E*

out. Nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

Tři kříže - Hop Trop

1. Dávám sbohem břehům proklatej, *Dm C Am*
 který v drápech má ďábel sám. *Dm Am Dm*
C Am
 Bílou přídí šalupa "My Grave"
Dm C Dm
 míří k útesům, který znám.

Ref1 *F C Am*
 Jen tři kříže z bílýho kamení *Dm Am Dm*
 někdo do písku poskládal.
F C Am
 Slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dm C Dm
 lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, *Dm C Am*
 samý pití a rvačky jen. *Dm Am Dm*
C Am
 Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
Dm C Dm
 srdce kámen a jméno Stan.

Ref1

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, *Dm C Am*
Dm Am Dm
 štěkot psa zněl, když jsem se smál.
C Am
 Druhej kříž mám a spím pod zemí,
Dm C Dm
 že jsem falešně karty hrál.

Ref1

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, *Dm C Am*
Dm Am Dm
 Faty Rodgers těm dvoum život vzal.
C Am
 Svědomí měl, vedle nich si klek',
Dm C Dm
 začal se modlit, před Bohem se kal.

Ref2 *F C Am*
 Jen tři kříže z bílýho kamení *Dm Am Dm*
 jsem jim do písku poskládal.
F C Am
 Slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dm C Dm
 lodní deník a v něm, co jsem psal.

Vodácká holka - Hop Trop

1. Když vlny se valí a přeje řvou
 a šutry z nich civí jak sůvy,
 loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
 tak řekni, kdo pomoci ti umí.

2. Kdo pádlem jen mi kmitne a převrátí loď,
 pak ječí jak staženej z kůže,
 že ty seš ta atrapa, ty seš ten cvok,
 co za každý cvaknutí může.

3. je pěkná jak ráno a voní jak les,
 když na dřevo mlu ohně hrává,
 je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
 ta holka, co při tobě spává.

Ref Tu vodáckou holku si navěky nech,
 netop ji, neza háněj,
 svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
 svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
 jí poctivě odevzdávej
 a lásku za lásku dá vej., ,

4. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
 kdo sůl nechá v posledním kempu,
 kdo ráj změni v peklo a peklo zas v ráj,
 kdo zná všechny písničky trempů.

5. Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
 kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
 a koho bys roztrh' a praštil a kop'
 a po kom se celej den stýská.

6. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
 a vrásky nám počmáraj' kůži,
 svý holce dej pusku a řekni "jdem dál"
 a na pádlo polož jí růži.

Ref2 Tu vodáckou holku si navěky nech,
 netop ji, neza háněj,
 svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
 svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
 jí poctivě odevzdávej
 a lásku za lásku dá vej., ,

Igelit - Jan Nedvěď

1. Ukrytý v stínu lesa
 Igelit, to kdyby přišel k ránu déšť
 Pod hlavou boty nůž
 Tátovu bundu šitou z maskáčů
 K ránu se mlhy zvednou
 A ptáci volaj hele lidi svítá
 Pak větvičky si nalámou na oheň
 Aby uvařili čaj

Ref1 A všichni se znaj, znaj, znaj
 A blázněj a zpívaj
 A po cestách dál, dál, dál
 Hledaj normální svět

2. Ukrytý v stínu lesa
 K večeru, znavený nohy skládaj
 Kytara zpívá o tom
 Jak dřív bylo líp
 Ten kdo neví, nepochopí
 Nepromíjí čas nic všechno vrátí
 Ta chvilka co máš na život
 Ti uplyne, jak od ohýnku dým

Ref2 A všichni se znaj, znaj, znaj
 A blázněj a zpívaj
 A po cestách dál, dál, dál
 Hledaj normální svět
 Ukrytý v stínu lesa
 Igelit, to kdyby přišel k ránu déšť

Podvod - Jan Nedvěd

Em

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám.

D

Hraju ti písničky tvý, co sem ti psal.

*G**Am**C**Em*

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

*Am**H7*

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

*Em**Am*

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám.

*D**G*

Píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.

*Am**C**Em*

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

*Am**H7*

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Am

Ref. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Em

ti říct, že už ti nezavolám.

*Am**D*

Pro jednou pitomou holku, pro pár noci touhy,

*G**H7*

podved jsem všechno, o čem doma si sníš.

Em

Ted' je mi to líto.

*Em**Am*

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky.

*D**G*

Dvakrát či tři krát, to ne, i jednou je dost.

*Am**C**Em*

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

*Am**H7*

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

|: Ref. :|

Ahoj Peggy - Kamelot

Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7

1. Ahoj, Peggy, jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7
 ta-ji le-dy, vítr by novou trávu sel.

Dmi A+ F G
 Uvidím někdy úsměv tvůj

C E7
 a uslyším smích, co slyším jak dřív.

Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7

2. Přichází čas, kdy struny hrají v moll,
Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7
 někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol.

Dmi A+ F G
 Jakpak jsi dlouho neviděl orla u zátoky,

C E7
 žiješ nudný roky.

Ref.1 *F G C*
 Je opuštěná krajina větrných mlýnů

F G C C7
 a nalezená je pravda, co jsem ti říkal,

F G C A7
 je zahalená do staré pavučiny slibů,

Dmi7 G Fmaj7 Ami Fmaj7 G
 věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7

3. Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7
 a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.

Dmi A+ F G
 Dopis má končit v naději,

C E7
 takže, ahoj, Peggy, znova tají ledy.

Ref.2 *F G C*
 Je opuštěná krajina větrných mlýnů

F G C C7
 a nalezená je pravda, co jsem ti říkal,

F G C A7
 je zahalená do staré pavučiny slibů,

Dmi7 G Fmaj7 Ami Fmaj7 Ami
 věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

1. Zhasl už oheň a jiskra líná
 pomalu vzlétla tmou,
 škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla
 cigaretu vyklepanou,
 z lesa vyletěl pták a krákorál tak,
 že vzpomínky mé rozjitřil,
 na znak pavouků, co do klobouku
 mi vyšila holka z kusu mé šály
 v zavřeným kupé, když koleje hrály.

Ref. Můj amulet neklamal moji pouť,
 jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
 vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
 ty pevně drží čas a s nimi i nás.

2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel,
 z myšlenek byl vodopád,
 najednou kdosi dlaně otevřel,
 z prstů mi tiše vypadl,
 zahořel jako vích a z let bláhových
 stal se plamenicí rejd
 a dívky té tvář mi zjevila zář,
 rudých plamenů na konci léta,
 na rtech mi zbyla jen jediná věta.

Dopis z Borodina - Kamelot

Dm A+ A D7 Gm B G7 C B

Předehra:

1. **Dm** Píšu Vám, **A+ A** drahá Valerí,
D7 řádků pár plných **Gm** důvěry,
B jsem žebrák a ne **G7** důstojník **C B** své armády.

2. **Dm** Platím daň vlastní **A+ A** krutosti,
D7 a všude mráz, lezoucí do **Gm** kostí,
B a do svítání **G7** chybí možná **C B** hodina,
A tady u Borodina.

- Ref1 **Bmaj7** Jako vích hořela **C** Moskva,
A teď na koních hordy **Dm** kozáků nás ženou,
Bmaj7 C a pán Bonaparte **Am** odjel sám Rusí **Dm** zasněženou, **A+ A**

3. **Dm** Vzpomínám, **A+ A** drahá Valerí,
D7 na úsměv Váš a **Gm** scénu opery,
B ne Elysejská pole a **G7** žár **C B** Paříže.

4. **Dm** Holá smrt nás teď **A+ A** očistí,
D7 s myšlenkou zašlé **Gm** kořisti,
B všechna sláva jednou končí **G7** a den začíná, **C B**
A tady u Borodina.

- Ref2 **Bmaj7** Jako vích hořela **C** Moskva,
A teď na koních hordy **Dm** kozáků nás ženou,
Bmaj7 C a pán Bonaparte **Am** odjel sám Rusí **Dm** zasněženou, **A+ A** **Dm** klečím na kolenou.

Am Em F C

Intro: 3x

Dm G C

1x

1. Byl Tvůj první muž, co sliby dodržel,
 duše čistá jak mladý víno,

v jedno větrný ráno odešel,
 napořád Marcellino

2. Život šel ako příběh z Harlequina,
 a když večer zapálí svíce,

líbala nejkrásnější Marcellina
 z východní hranice.

Ref1 V hlavě milión vlaků uhání,

na každém perónu Ti hrál
 hity o dlouhém čekání

všechno je pryč, Tvá duše bloudí dál.

3. Tehdy šel domů z práce, za patama stín,
 bylo prostřeno na stůl k večeři,

všední den jako jindy, kdy lidi jdou z kin,
 policajt u dveří.

4. Zprávy úřední střídal smuteční chór,
 svět se otočil rázem vzhůru,

bolest větší jak vesmír a horší než mor,
 tišil zpěvák a kůru.

Ref2 V hlavě milión vlaků uhání,

na každém perónu Ti hrál
 hity o dlouhém čekání

všechno je pryč, Tvá duše bloudí dál.

3. Tehdy šel domů z práce, za patama stín,
 bylo prostřeno na stůl k večeři,

všední den jako jindy, kdy lidi jdou z kin,
 policajt u dveří.

Nashville - Kamelot

1. Roztál sníh, zmizel i mráz
stromy kvést začaly zas
a voněl svět, rád šel bych tam
kde jsem jako kluk žil.

2. Smutnej den já dneska mám
je to rok co nesmím tam
na hlavu mou vypsanou maj'
odměnu tam v Nashville.

Ref Nápad mám já bláznivej
zpátky jít a bejt živej
vysvětlovat všem, že jsem tenkrát nevinnej byl.
Toulavý svý boty mám
celý státy dobře znám
ale neznám město krásnější jak Nashville.

3. Všechny znaj mě nádraží
touha má, jak závaží
mě táhne zpět do města,
kde jsem jako lupič bank žil.

4. Z košile zbyl už jen cár
poslední nití látám
džíny modrý, jak obloha
tam u nás v Nashville.

Ref

5. Táta můj mi psaní psal, hochu,
Bůh ti mámu vzal
a pláč jak déšť z kropil mou dlaň
a já tak smutnej byl.

6. Proč jenom je život zlej,
raděj bych já jen kdybych směl
ještě jednou vidět svůj dům
a město Nashville.

Ref

Emi C Ami H7

Intro: 2X

1. *Emi* Lásko, nejsi má, *C* jsi vzdálená až do smrti,
Ami dávno nečekám, *H7* že by mě křídla labutí
Emi zamávaly z vodopádů *C* šedivého dne,
Ami ze skály naděje *H7* mi odletí, *Emi E* odletí.

- Ref1 *Ami* Zlá nemoc jako černá *D G* tůň stavěla kříž o něco *C* spíš,
Ami když hnal se nocí *H7* bílej kůň jak lítá saň a tvoje *Emi* dlaň *E7*
Ami už byla ledová jak štítý hor, *D Hmi* telegraf duše za obzor *C*
Ami donesl skromné poselství: *H7* chtěl bych žít. *Emi C Ami H7*

2. *Emi* Lásko ukrytá, *C* jsi vyrytá v mé paměti,
Ami Neboj, čekám dál jenom *H7* v malé naději,
Emi Vysněné jak návrat *C* psance girlandami snů,
Ami všech nekonečných *H7* dnů a čekání, *Em E* čekání.

*Emi - C - Ami - H7 - Ami - H7**Emi - E*

- Ref2 *Ami* Zlá nemoc jako černá *D G* tůň stavěla kříž o něco *C* spíš,
Ami když hnal se nocí *H7* bílej kůň jak lítá saň a tvoje *Emi* dlaň *E7*
Ami už byla ledová jak štítý hor, *D Hmi* telegraf duše za obzor *C*
Ami donesl skromné poselství: *H7* chtěl bych žít. *Emi C Ami H7*

Země antilop - Kamelot

| : Bmaj7 - C - Ami7 - G7 - Bmaj7 - C - Ami - Dmi : |

Dmi C Gmi9

1. Letící proudy neónů,
Dmi C Gmi
 padají na mou tvář,
Dmi C Gmi9
 nebe zatáhlo oponu,
Hmi7-5b B A7
 den dopsal kronikář,

Dmi C Gmi9

2. Samoten v městě šamanů,
Dmi C Gmi
 do ulic padá déšť,
Dmi C Gmi9
 a ženy v botách z klokanů,
Hmi7-5b B A7
 v hotelu Budapešť.

Bmaj7 C Ami7 Dmi7

- Ref Žádný prachy nemám, jen co přelezu zeď,
Bmaj7 C Ami Dmi
 tak možná, že chytím dobrej stop,
Bmaj7 C Ami7 Dmi7
 někdo zastaví, já řeknu: Jed',
Bmaj7 C G7 G7
 do Země antilop!

| : Bmaj7 - C - Ami7 - G7 - Bmaj7 - C - Ami - Dmi : |

Dmi C Gmi9

3. Muži hledají zlatěj prach
Dmi C Gmi
 a sto tisíc mobilů,
Dmi C Gmi9
 vyzvání světu na poplach
Hmi7-5b B A7
 na uších Emilů,

Dmi C Gmi9

4. Podivná doba uhání,
Dmi C Gmi
 za okny limuzín,
Dmi C Gmi9
 a jako na drátech havrani,
Hmi7-5b B A7
 tady trčet nemusím.

Bmaj7 C Ami7 Dmi7

- ref2 Stejně prachy nemám, jen co přelezu zeď,
Bmaj7 C Ami Dmi
 tak možná, že chytím dobrej stop,
Bmaj7 C Ami7 Dmi7
 někdo zastaví, já řeknu: Jed',
Bmaj7 C G7 G7
 do Země antilop!

| : Bmaj7 - C - Ami7 - G7 - Bmaj7 - C - Ami - Dmi : |

| : Dmi - C - Gmi - Gmi : | 3x

Hmi7-5b - B - A7**Bmaj7 C Ami7 Dmi7**

- ref3 Žádný prachy nemám, jen co přelezu zeď,
Bmaj7 C Ami Dmi
 tak možná, že chytím dobrej stop,
Bmaj7 C Ami7 Dmi7
 někdo zastaví, já řeknu: Jed',
Bmaj7 C G7
 do Země antilop!

Žádný prachy nemám, jen co přelezu zeď,

- ref4 tak možná, že chytím dobrej stop,
 někdo zastaví, já řeknu: Jed',
G7
 do Země antilop!

Bmaj7 C Ami7 Dmi7

- ref5 Žádný prachy nemám, jen co přelezu zeď,
Bmaj7 C Ami Dmi
 tak možná, že chytím dobrej stop,
Bmaj7 C Ami7 Dmi7
 někdo zastaví, já řeknu: Jed',
Bmaj7 C Dmi
 do Země antilop!

Jenoféfa - Kapitán Kid

1. Cowboyové slyšte píseň mou, nechte chvíli těch pitomejch krav,
 v Utahu jsem nechal lásku svou, Jenoféfa zve se ona squaw.
 Vlasy má jak řeka zvlíněný, oči jako květy šalvěje,
 pro ty oči má hned splněný, co přeje si i co nepřeje.

Ref1 Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, prerie spí,
 Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, má píseň zní.
 Kdyby měsíc nemusel ti svítiti tmou,
 jistě by ti se mnou zpíval písničku mou,
 Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo – nashledanou.

2. Abyste to nezapomněli, opakuji že jsem ji měl rád,
 než mi začal chodit do zelí jeden starej dobrej kamarád.
 Dostal olověnou do těla, Jenoféfě zrovna na prahu,
 do dneška ho nevobřečela, tak jsem raděj ujel z Utahu.

Ref2 Jenoféfo, Jenoféfo...

3. Jako kojot vyju na měsíc, cowboyové slyšte píseň mou,
 přestože je jiných na tisíc, Jenoféfa byla jedinou.
 Moh bych o tom zpívat ještě dál, kdyby mě má láska slyšela,
 někdo z vás mi na krk laso dal, vem to ďas, ráda mě neměla.

Ref3 Jenoféfo, Jenoféfo...

Krinolína - Kapitán Kid

1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen, mou košilí je tichá savana,
 a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen, sen omšelého Dona Juana.
 Tisíce krásk voní šalvějí, mou lásku sosny stínem oplácí,
 jen na koni se se mnou projet nechtějí, dál ve větru sem-tam se kymácí.

Ref1 Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
 sombrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
 je moje láhev dávno dopita a v dáli tepou kopyta.

2. Že pistole už Oklamohou nezaszní, to nemrzí mě, bude aspoň klid,
 a že se ráno jako jindy rozední, je lepší, nežli zlato objevit.
 Hacienda v dáli není má a nepatří mi stáda kolem ní,
 a jestli mě tu vůbec něco dojíká, tak na dně kapsy tabák poslední.

Ref2 Měsíc mě označoval...

3. I Llano Estacado zná můj zpěv, u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
 jsem zkrivený a hořký jako babí hněv, ač mrtev, přesto žiju napořád.
 V nábojích prach mám z dálných cest, já brodil řeky, projel údolí,
 žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst, mám koně, laso, hlad a pistoli.

Ref3 Měsíc mě označoval...

No to se ví - Kapitán Kid

1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
 od pondělka na koni letos jako předloni,
 je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
 jipijou, jipijou, ňáký cizí krávy hnát.

REF No to se ví, zase se sejdem,
 za sedm let či příští tejden,
 budeme hrát, budeme zpívat,
 přijďte se dívat, bude nám hej.

2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
 všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
 ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
 jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

REF2 No to se ví, zase se sejdem,
 za sedm let či příští tejden,
 budeme hrát, budeme zpívat,
 přijďte se dívat, bude nám hej.

3. Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
 pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved,
 vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
 jipijou, jipijou, a takyzruší pondělí.

Ráno je šedivý - Kapitán Kid

A9

1. Ráno je šedivý cigáro ztratilo šmak

D H7
člověk se nediví a tak si zabalí vak

Emi Ami Emi Ami Emi

a táhne dál dál dál dál dálka nevadí

H
ta kterou potká je barevná fotka na černém pozadí

Ref1 Zdravím vás krásná neznámá

Ami D7 G G7
já mám čas do zejtřka do rána

C D7 G E7
můžeme jíst a pít a dobrou vůli mít

Ami D7 G
zejtra nás čeká nirvána

H Emi
Jméno mý vám možná napoví

Ami D7 G G7
já jsem ten kdo koláč medový

C D7 G F E7
rozdával rád dokud měl na sebe zapomněl

Ami D7 G
a teď má jenom oči hladový

A9

2. Každý dvě hodiny z nádraží vodjíždí vlak

D H7
problémy rodinný těm spolu vytřeme zrak

Emi Ami Emi Ami Emi
pojedem dál dál dál dál no pojdte prosím vás

H
tu tašku vám vezmu už nemá cenu říkat že nemáte čas

Emi

Ref2 Zdravím vás krásná neznámá

Ami D7 G G7
já mám čas do zejtřka do rána

C D7 G E7
můžeme jíst a pít a dobrou vůli mít

Ami D7 G
zejtra nás čeká nirvána

H Emi
Jméno mý vám možná napoví

Ami D7 G G7
já jsem ten kdo koláč medový

C D7 G F E7
rozdával rád dokud měl na sebe zapomněl

Ami D7 G
a teď má jenom oči hladový

A9

3. Nahnutej hotýlek nábytek je samej suk

D H7
špinavej motýlek pivo a všechno je fuk

Emi Ami Emi Ami Emi
jen pojdte dál dál dál dál ulepenej klíč

H
čistýmu všechno je čistý a na špinu zhasnem a hned bude pryč

Emi

Ref3 Zdravím vás krásná neznámá

Ami D7 G G7
já mám čas do zejtřka do rána

C D7 G E7
můžeme jíst a pít a dobrou vůli mít

Ami D7 G
zejtra nás čeká nirvána

H Emi
Jméno mý vám možná napoví

Ami D7 G G7
já jsem ten kdo koláč medový

C D7 G F E7
rozdával rád dokud měl na sebe zapomněl

Ami D7 G
a teď má jenom oči hladový

Vdovy z Cordoby - Kapitán Kid

*Ami**Dmi*

1. Když jsem se vracel z Córdoby, potkal jsem dvě mladé vdovy,
Ami E Ami
 červené měly rety, na rukou kastaněty, o lásce že prý mi poví.

*Ami**Dmi*

2. Tančily fandango žhavé pro srdce mé nedočkávané,
Ami E A
 na rtech jim plamínek lásky plál a já se sám sebe ptal:

*D**A**E**A*

- Ref1 Které mám srdce dát, která je hezčí, kdo mi to poví,
D A E Ami
 obě mám stejně rád, obě jsou krásné vdovy z Córdoby,

*Ami**Dmi*

3. Španělské přísloví praví, že jen ten muž je ten pravý,
Ami E Ami
 kdo lásku, štěstí ve víně hledá, tak jsem jim připil na zdraví.

*Ami**Dmi*

4. Jak víno v ústech mi sládló, tělo mé pozvolna slábló,
Ami E A
 a dřív než jsem se nadál tvrdě jsem spal, ze sna však volal jsem dál.

*D**A*

- Ref2 Které mám srdce...

*Ami**Dmi*

5. Když jsem se probudil ráno, myslel jsem, že mám vyhráno,
Ami E Ami
 vezmu si tu mladší, ta je hezčí, s tou mi bude více dopřáno.

*Ami**Dmi*

6. Marňě však hledal jsem vdovy, byl tam jen lístek se slovy,
Ami E A
 kdo v lásce, seňore, dlouho váhá, zpravidla prohrává.

*D**A*

- Ref3 Které mám srdce...

Dobré den, doktore Špíno - Karabina

Am **E7**

1. Celé svět góml tu hlášku z role

Am

Štatlaři vyhópli z betlí hned

A7

Dm

Jeden byl nahoře a druhé dole

Am

B7

E7

Do štatlu dneska se nevendem.

Am

E7

Ref1 Dobré den doktore staré Špíno

Am

A7

Dm

Pré zases vyletěl z kontošu Padovec bude mít z tebe kino

Am

E7

Am

A kolem partija fetošů

A

G

A

G

Hókněte válku do Sputálu Ať zase začnó čechrovat

A

G

F

E7

Šalinó za dax vod Semálu To hrnul Špína somrovat

Am

E7

2. Tenkrát sme bévali šropi malí

Am

Spletl nás Jaromír Hnilička

A7

Dm

Už jsme to konečně vygómali

Am

B7

E7

Špína byl přece jen jednička

Am

E7

Ref2 Dobré den doktore staré Špíno

Am

A7

Dm

Pré zases vyletěl z kontošu Padovec bude mít z tebe kino

Am

E7

A

A kolem sajtna fetošů

Nový Fáro - Karabina

Ami *G*

1. Včera jsem si kopil nový fáro

Ami *G*

poslední z řady Chryslerů

C7

to jenom kvůli tobě Kláro

E7 *Ami*

pro tvoji dívčí nádheru

Ami *G*

2. Víš že jsem na silnici dáběl

Ami *G*

nechci být pro tebe jen vzduch

C7

už mám ten aufák co mi scházel

E7 *Ami*

nyní jsem motorovej bůh

Ami *G* *Ami*

- Ref1 Vůně dívčích vlasů a bezpečnostní pás

G *Ami*

silnice odsoudí nás

G *Ami*

vypadneme ven a zaplašíme den

F7 *E7* *Ami*

v objetí noci budeš nakonec má

Ami *G*

3. Vždyť já tě pořád měla ráda

Ami *G*

tenkrát jsme stáli u baru

C7

když jsi mi ukázala záda

E7 *Ami*

to bylo jenom z rozmaru

Ami *G*

4. Já nechci tohle rychlý fáro

Ami *G*

ten vůz je smrt a ty to víš

C7

jednou než řekneš drahá Kláro

E7 *Ami*

budem mít u silnice kříž

Ami *G* *Ami*

- Ref2 Vůně dívčích vlasů a bezpečnostní pás

G *Ami*

silnice odsoudí nás

G *Ami*

vypadneme ven a zaplašíme den

F7 *E7* *Ami*

v objetí noci budeš nakonec má

Ami *G*

5. Pak za mnou budou všechny fára

Ami *G*

co z rychlé jízdy mají strach

C7

já jsem tvůj Jim a ty má Klára

E7 *Ami*

já jsem tvůj anděl ty jsi vrah

Ami *G* *Ami*

- Ref3 Vůně dívčích vlasů a bezpečnostní pás

G *Ami*

silnice odsoudí nás

G *Ami*

vypadneme ven a zaplašíme den

F7 *E7* *Ami*

v objetí noci budeš nakonec má

Prohibice - Karabina

1. U Cottona v baru dělají šťáru, v sodovce whisky hledají,
 nemůžem sloužit, račte se ploužit za chlastem jinde potají.
 Dvě lehký slečinky musely do slinky ukázat obsah žaludku,
 jestli prej náhodou nepily se sodou brandy, whisky nebo griotku.

Ref1 Prohibice řadí jako mor, posteskl si policejní sbor.
 Al Caponův nejsilnější gang rozhodl se koupit nové tank.
 Ztráty na životech, zbytečný oběti, abstinenti pláčou dojetím,
 zrušte prohibici, nejsou k dispozici prostředky na boj s podsvětím.

2. Jednomu tajnému, psaly to noviny, co chtěl po stopě chlastu jít,
 docela náhodou, všichni jsou bez viny, práskl mu v bytě dynamit.
 Falešnej basista s velikým futrálem, neuměl na kontrabas hrát,
 měl ale mušku, svou strojní pušku dovedl skvěle ovládat.

Ref2 Prohibice řadí jako mor, posteskl si policejní sbor.
 Al Caponův nejsilnější gang rozhodl se koupit nové tank.
 Ztráty na životech, zbytečný oběti, abstinenti pláčou dojetím,
 zrušte prohibici, nejsou k dispozici prostředky na boj s podsvětím.

3. V období prohibice, vyjít si do ulice má každý velkej strach,
 pálí se na černo a slavný Palermo může se klidně zahrabat.
 Auťákem pohřebním, flaškama nacpaným, před sebou skoro celý svět,
 swingovým tónem, altsaxofónem vracím se do třicátých let.

Bedna od whiskey - Miki Ryvola

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whiskey.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stároveň pinč,
 tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Linch.

Ref. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whiskey vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý.
 Postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

Ref.

3. Kdyby jsi se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh jsi někde v suchu tu svoji whiskey pít,
 nemusel jsi hochu na krku laso mít.

Ref.

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
 nechtěl běžet dokavád se whiskey nenapil.
 Zatracená smůla zlá a zatracenej pech,
 když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

Ref.

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zůstane jen díрка mrňavá.
 Jenom díрка mrňavá a k smrti jenom krok,
 mám to smutnej konec a whiskey ani lok.

Ref.

Země tři slunci - Miki Ryvola

1. Až jednou hejna mejh podivnejch ptáků,
vrátí se v podzimní větrnej den,
zahlédnu za hradbou deštovejch mraků,
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.

2. Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám,
já přijdu za Vámi bláznivi ptáci,
já přijdu za Vámi, jedno je kam.

Pre. Nad obzorem trojice sluncí září,
volají hejna dál nad vodou,
do smrti snad už se mi nepodaří,
dojít tam, kam cesty nevedou.

Ref.1 Slepeckou hůl v ruce mám nataženou,
majáků slunečních hledám zář,
svítí tmou pro duši unavenou,
svítí tmou pro každou smutnou tvář.

Post. Zas vrací se hejna mejh divnejch ptáků,
jako strom opadal kalendář.

Ref.2 Dm G Am Am7
Dm G7 A7 Am7
Dm G Ab
Svítí tmou pro duši unavenou,
C Am H7 E7
svítí tmou pro každou smutnou tvář.

Post.

3. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní,
odejdu s nima a odejdu rád.

Pre.

Am6

G C G

Intro

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran
 Hejno vran, hejno vran
 Je léta pel už dávno vyprodán
 Podzim se hlásí chladem jasných rán
 V tom ránu prochází se sám a sám
 Kdo městu dávno sbohem dal

Ref1 A tak se touláš travou spálenou
 Nevíš, jak rozloučit se s létem
 Díváš se na krajinu vzdálenou
 Kterés' dal celý život svůj

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran
 Hejno vran, hejno vran
 A bílých hvězd je všude oceán
 Přece si nepostavíš pod ně stan
 Budeš spát pod širákem, jak tě znám
 I když už podzim přichází

Ref2 A tak se touláš travou spálenou
 Nevíš, jak rozloučit se s létem
 Díváš se na krajinu vzdálenou
 Kterés' dal celý život svůj

G C C m G C D G C G

Solo

G H7
 Ref3 A tak se touláš travou spálenou
 Nevíš, jak rozloučit se s létem
 Díváš se na krajinu vzdálenou
 Kterés' dal celý život svůj

Frankie Dlouhán - Nedvědi

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou,
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu mněl,
 za čas odletěl, každý zapomněl...

Ref. Měl kapsu prázdnou Frenky Dlouhán,
 po státech toulal se jen sám
 a že byl veselej, tak každej mněl ho rád.
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 a každej, kdo s ním chvílku byl,
 tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frenkův zpěv jde dál, s nocí, s písní dál...

Ref.

3. Tak Frenkyho vám jednou našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
 Bůhví a za co tenhle smíšek konec mněl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref.

Jarní tání - Nedvědi

1. Když jarní tání cesty sněhu zkříží,
 a nad ledem se voda objeví,
 voňavá zem se sněhem tiše plíží,
 tak nějak líp se balím, proč, Bůh ví.

Ref.1 Přišel čas slunce zrození a tratí,
 na kterých potkáš kluky ze všech stran.
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 oživne kemp, jaro, vítej k nám. :|

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
 pocit má vždy, jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí,
 na lidi co chtěj zkazit život nám.

Ref.2 Přišel čas slunce zrození a tratí,
 na kterých potkáš kluky ze všech stran.
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 oživne kemp, jaro, vítej k nám. :|

3. Zmrznout by měla, kéž by se to stalo,
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
 pak bych měl naděj, že i příští jaro
 bude má země zdravá jak buk.

Ref.3 Přišel čas slunce zrození a tratí,
 na kterých potkáš kluky ze všech stran.
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 oživne kemp, jaro, vítej k nám. :|

G Em D Am G Em D

Intro

1. Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zem
ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to víš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

- Ref1 Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.

Ref2 Zase toulal by ses Foglarovým rájem

a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

G

Na kameni kámen - Nedvědi

C

1. Jako suhej starej strom,
 jako vše ničící hrom, jak v poli tráva.
 Připadá mi ten náš svět,
 plnej řečí a čím víc tím líp se mám.

C

F

- REF Budem o něco se rvát,
 až tu nezůstane stát na kameni kámen.
 A jestli není žadnej bůh,
 tak nás vezme země vzduch
 no a potom ámen.

C

2. A to všecno proto jen,
 že pár pánů chce mít den bohatších králů.
 Přes všechna slova co z nich jdou,
 hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

C

F

- REF2 Budem o něco se rvát,
 až tu nezůstane stát na kameni kámen.
 A jestli není žadnej bůh,
 tak nás vezme země vzduch
 no a potom ámen.

C

3. Možná jen se mi to zdá
 a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
 Jaký bude nevim sám,
 taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

C

F

- REF3 Budem o něco se rvát,
 až tu nezůstane stát na kameni kámen.
 A jestli není žadnej bůh,
 tak nás vezme země vzduch
 no a potom ámen.
 Na, na, ná, na, ná, na, ná,
 Na, na, ná, na, ná, na, ná, na, na, ná, ná.

Nad Sázavou - Nedvědi

Em

1. Do noci před tunelem zahouká

Em

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát.

H7

Zhasni tu písničku a napít mi dej,

Em

před spaním chci si ještě přechíst pár hvězd,

Am

H7

Em

ta řeka je jak pohádka, co vyprávěli naši v chajdě kde byl les.

Em

2. Mravenčí skála plná našich jmen

Em

a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přechíst moh',

H7

viadukt, kam ses chodil učit bát,

Em

C

jak strašně duní, když projíždí vlak.

Am

H7

Em

A táta s mámou, co foukali nám rány, když chodili jsme domů spát.

E7 Am

D7 G

C

REF1 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

Em

3. Do noci před tunelem zahouká

Em

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát.

H7

U trati ostružiny vykvetly zas,

Em

C

v Sázavě zase prej je hromada ryb,

Am

H7

Em

a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo, bude líp.

E7 Am

D7 G

C

REF2 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

E7 Am

D7 G

C

REF3 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

Růže z papíru - Nedvědi (capo 4)

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
 hlava bolí, asi tě mám rád,
 stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
 studenou sprchu měl bych si dát.

REF1 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
 v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
 že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš,
 možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
 třeba z ní mou lásku vytušíš.

REF2 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
 v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
 že nebe modrý ještě smysl má.

SOLO

Am Am H7 Dm
 Em Em Am Am
 2x

REF3 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
 v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
 že nebe modrý ještě smysl má.

Tulácký ráno - Nedvědi

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami když ze sna budí šumící les.

Dmi

A když se zvedám s písničkou známou
Ami a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

Ref Tulácký ráno na kemp se snáší,

B za chvíli půjdem toulat se dál.
Dmi

A vodou z říčky oheň se zháší,
B tak zase půjdem toulat se dál
C *Dmi*

Dmi

2. Posvátný je mi každý večer,
Ami když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Dmi

Tam mnohý z pánů měl by se kouknout
Ami a hned by viděl, jaký chcem svět.
Dmi

Dmi

REF2 Tulácký ráno na kemp se snáší,

B za chvíli půjdem toulat se dál.
Dmi

A vodou z říčky oheň se zháší,
B tak zase půjdem toulat se dál.
C *Dmi*

Dmi

3. Posvátný je mi každé slovo,
Ami když lesní moudrost a přírodu zná.
Dmi Bobříků sílu a odvahu touhy,
Ami kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
Dmi

Dmi

REF3 Tulácký ráno na kemp se snáší,

B za chvíli půjdem toulat se dál.
Dmi

A vodou z říčky oheň se zháší,
B tak zase půjdem toulat se dál
C *Dmi*

Dmi

REF4 Tulácký ráno na kemp se snáší,

B za chvíli půjdem toulat se dál.
Dmi

A vodou z říčky oheň se zháší,
B tak zase půjdem toulat se dál
C *Dmi*

C toulat se dál.
Dmi

C toulat se dál.
Dmi

C toulat se dál.
Dmi

C toulat se dál.
Dmi

1. ON Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
 ať ti každéj den připomíná,
 /: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
 ať ti každéj den připomíná :/
2. ONA Kluka jako ty hledám už spoustu let,
 Takový trochu trhlý můj já
 dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
 i když obrovskou práci to dá.
3. OBA Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
 ať ti každéj den připomíná,
 /: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
 ať ti každéj den připomíná :/
4. ON Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
 ani já nejsem žádný ideál,
 hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
 to je pouto, co vede nás dál.
5. OBA Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
 ať ti každéj den připomíná,
 /: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
 ať ti každéj den připomíná :/

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
 svatební menuet mi na stýblo hrával
 že prej se musíme vzít

REF Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 copak si holka víc může tak přát
 doznívá menuet - čím dál miň mě baví
 na tichou poštu si hrát

3. Bez bolesti divný trápení
 suchej pramen těžko pít
 zbytečně slova do kamení sít
 na košili našich zvyků
 vlajou nitě od knoflíků
 sjeden je muset a sdruhej je chtít +

2. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
 svatební menuet ti na stýblo hrával
 my dva se musíme vzít

REF2 Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 nejsem si jistej, že víc umím dát
 vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
 o tom, že dál tě mám rád

REF3 Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 copak si my dva víc můžeme přát
 dál nám zní menuet a tím miň nás baví
 na tichou poštu si hrát

1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
 Ami7 D C G
 osud se rozběhnul a já to nevěděl,
 D D7
 G D C G
 marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
 Ami7 Dsus4 D7
 v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

R1. Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
 G D Em
 C Hmi Ami7 D7
 a můj stín o tebe zakopává,
 G D Emi A7
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
 C D7 G
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.

2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
 G D C G
 Ami7 D D7
 sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
 G D C G
 a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
 Ami7 Dsus4 D7
 že se i před večerem někdy sešeří.

R2. Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
 G D Em
 C Hmi Ami7 D7
 a můj stín o tebe zakopává,
 G D Emi A7
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
 C D7 G
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.

3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
 G D C G
 Ami7 D D7
 i to, že naděje naposled umírá,
 G D C G
 a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
 Ami7 Dsus4 D7
 ze svého popela jak Fénix posbírám.

R3. Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
 G D Em
 C Hmi Ami7 D7
 a můj stín o tebe zakopává,
 G D Emi A7
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
 C D7 G
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.

Ami D G E7

1. Jako pí-sek přesíváš mě mezi prsty,

Dmi E7 Ami G C

stejně ti dlaně prázdný zů-stanou,

Dmi G C Emi Ami

ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,

Dmi E7 Ami G C

já nejsem z těch, co po těžký ráně ne-vstanou,

Dmi G C Emi Ami

ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,

Dmi E7 Ami E7 Ami

já nejsem z těch, co po těžký ráně ne-vstanou.

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že neminiš mě vážně brát.

|: Kolik času nám to ještě schází, nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :|

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,

vím, že se leccos těžko obchází,

|: radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :|

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,

já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou.

G - C - G - C - G - C - G

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje
na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje
na silnici.

3. Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.

solo. Banjo

4. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky, až
omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje
na silnici.

5. Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.

Laciný víno - Samson

1. Po noci krátké a po milování zbylo mi málo,
 jen hlava v dlaních co bolí, to je to laciný víno
2. Po noci plné cigaret kouře, byls' jako tajfun, já jako bouře,
 to bolí, to je to laciný víno.
3. Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou,
 tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu
 napsanou.
4. Napsals' ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret zpola plnou,
 k ránu pilo se laciný víno.

Ref1 Večery fajnový, u láhve litrový
 se milují namátkou holky, co málo ví,
 když hlava potom bolí ráno a spát se chce, je nedospáno,
 večery fajnový tak končívaj', to je to laciný víno.

5. Po noci krátké a po milování zbylo mi málo,
 jen hlava v dlaních co bolí, to je to laciný víno

6. Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou,
 tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu
 napsanou.

7. Adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš, holka, rázem je po všem,
 to bolí, to je to laciný víno.

Ref2 Večery fajnový, u láhve litrový
 se milují namátkou holky, co málo ví,
 když hlava potom bolí ráno a spát se chce, je nedospáno,
 večery fajnový tak končívaj', to je to laciný víno.

Čekám v ústraní - T.E. Band

- G** **Ami D7** **Ami D7** **G6 F#6 G6**
 1. Čekám v ú-straní, až se napl-ní můj sen krásnej,
Ami D7 **Ami D7** **G6 F#6 G6**
 Že potkám je-denkrát starej jazz-band hrát tu mou píseň.

G **Gmaj7** **G7 E7**
 Ref1 Tenhle evergreen okouzli, to vím,
Ami **Adim**
 Už tátu s mámou když šli do baru,
Ami D7 **Ami D7**
 Tak rád jej zpí-vám, nic víc ne-vnímám,
G6 C7 G6
 Zas jej, slyším.

- G** **Ami D7** **Ami D7** **G6 F#6 G6**
 2. Pojd'te s ná-ma hrát, nebo tan-covat, rytmus vá-bí.
Ami D7 **Ami D7** **G6 F#6 G6**
 Banjo pi-kuje, basa kon-truje, jazzband vá- lí.

G **Gmaj7** **G7 E7**
 Ref2 Tenhle evergreen okouzli, to vím,
Ami **Adim**
 Už tátu s mámou když šli do baru,
Ami D7 **Ami D7**
 Tak rád jej zpí-vám, nic víc ne-vnímám,
G6 C7 G6
 Zas jej, slyším.

Čím větší bloud, tím větší pád - Wabi Daněk

1. Hej, řekni mi, jak se smířit s tvou novou hrou,
 hej, co není fér, nechci hrát,
 do misek váhy skládám vinu svou i tvou,
 čím větší bloud, tím tvrdší pád.

2. Jako dřív dál si lítám, věřím iluzím,
 že všechno má smysl, cíl a řád,
 co oči neuhlídají, hlavu nemrzí,
 čím větší bloud, tím tvrdší pád.

Ref1 Někde ve tvé budoucnosti velký bílý dům,
 čti si, co ti na zed' zkoušel psát,
 chlap, co se nevyhýbal pošetilým snům,
 čím větší bloud, tím tvrdší pád.

Ref2 Až se jednou postavíš na roztačený svět,
 a neuslyšíš "jistě", samé "snad",
 hej, mysl na blázna, který hledal větu vět,
 čím větší bloud, tím tvrdší pád,
 myslí na blázna, který našel větu vět,
 čím větší bloud, tím tvrdší pád...

Hudsonský šífy - Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
 jako já, jako já,
 kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref. Tak ahoj – páru tam hod',
 ať do pekla se dřívě dohrabem,
 jo ho ho, jo ho ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,
 jako já, jó jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem nevopil,
 málo zná, jó málo zná,
 kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref.

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jó jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já,
 kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref.

*D G Em A7 D A7*intro *D G Em A7 D*

flétna:

1. *D* Déšť ti, holka, *G* smáčel *Em* vlasy, (smáčel vlasy) *A7* z tvých očí *D* zbyl *A7* prázdný kruh,
D kde jsou *G* zbytky *Em* tvojí krásy, (tvojí krásy) *A7* to ví *D* dneska *A7* jenom Bůh.

Ref1 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,
G v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

2. *D* Na kopečku *G* v prachu *Em* cesty, (v prachu cesty) *A7* leží i *D* tvůj *A7* generál,
D v ruce *G* šátek *Em* od nevěsty, (od nevěsty) *A7* ale *D* ruka *D* leží *A7* dál.

Ref2 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,
G v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

3. *D* Tvář má *G* zšedivělou *Em* strachem, (zšedivělou) *A7* zbylo v ní *D* pár *A7* těžkejších *D* chvil,
D proužek *G* krve *Em* stéká *A7* prachem, (stéká prachem) *D* déšť *D* mu *A7* slepil *D* vlas *A7* jak jíl.

Ref3 *D* Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,
G v Montgomery *Em* bijou *A7* zvony, (bijou zvony) *D* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *A7* růž.

4. *D* Déšť ti *G* šeptá *Em* jeho *A7* jméno, (jeho jméno) *D* šeptá *A7* ho i *D* listoví,
D lásku *G* měl *Em* rád *A7* víc než *A7* život, (víc než život) *D* to ti *D* nikdy *D* nepoví.

Ref4 *D* : Z celé *G* jižní *Em* eskadrony, (eskadrony) *A7* nezbyl *D* ani *A7* jeden muž,
D v Montgomery *G* bijou *Em* zvony, (bijou zvony) *A7* déšť ti *D* smejvá *D* ze rtů *D* růž. :|

1. Napůl jako hrou a napolovic vážně,
 čerstvou maturitou zmužnělý,
 chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlažně
 na tvý bubnování nesmělý,,
 hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
 zkoušky přijímací, potom pád ,
 znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
 takže litujeme, za rok snad,
 Hmi
 a tehdy poprvé jsi řekl:
 Nevadí, zase bude líp.

2. Pomalu šel rok, a zase stejná škola,
 čekáš předvolání každé den,
 předvolání máš, a na něm: vlast tě volá,
 takže za dva roky s úsměvem,
 dva roky vzal čert, a za nějaký týden
 stojíš na radnici s holkou svou,
 bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
 kde tvý nebetyčný plány jsou,
 Hmi
 a tehdy podruhé jsi řekl: nevádí, zase bude líp.

3. Neměli jste byt a vlastně ani prachy,
 prej, že ve dvou se to táhne líp,
 jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy,
 starej dvoupokoják - špatnej vtip,
 tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
 vzteky vysušení jako troud, ,
 potom jeden den si žena vzala věci,
 další připomínky řešil soud,
 Hmi
 a tehdy potřetí jsi řekl:
 Nevadí, zase bude líp.

4. Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou,
 se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
 všechno už jsi vzdal a postavil se stranou,
 vzal sis dovolenou, chceš mít klid,

5. osamělý dům u rychlíkové trati,
 oči za záclonou zapra nou, ,
 vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
 život nemá brzdu záchrannou,
 Hmi
 tak řekni sakra to svý " nevádí, zase bude líp" ...

Outsider Waltz - Wabi Daněk

1. Dnes ráno když bylo půl, při pravidelný hygieně,
 poklesls hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev
 Už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
 marně se hochu kasáš, už nejsi lev a velký šéf.

REF Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
 to dávno znám, já prožil to sám
 kráčíš dál a cesta se kroutí,
 až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů a na radnici velká sláva,
 to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal.
 Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
 není ta, bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

REF2 Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
 to dávno znám, já prožil to sám
 kráčíš dál a cesta se kroutí,
 až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
 a nemáš ani zdání, jak to potáhněš dál.
 Ten, komu s' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
 už nemáš čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

REF3]: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
 to dávno znám, já prožil to sám
 kráčíš dál a cesta se kroutí,
 až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám :|

Rosa na kolejích - Wabi Daněk

C **Dmi** **F#6 G6** **C**

1. Tak jako jazyk stále nará - ží na vylomený zub.

Tak se vracím k svému nádra - ží abych šel zas dál.

Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží

podivnej pták, pták nebo mrak.

Dmi F#6 G6 **C**

Dmi **G6** **C**

Ref. Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa.

Dmi **G6** **C**

Vzít do dlaní dálku zase jednou zkus.

Dmi G6 **C**

Telegrafní dráty hrajou ti už léta

Dmi F#6 G6 **F#6 F6 C**

to nekonečně dlou - hý monotón - ní blues.

C

Je ráno, je ráno.

Dmi F#6 G6 **F#6 Dmi C**

Nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.

Dmi **F#6 G6** **C**

2. Pajda dobře hlídá pocestný co se nocí toulaj.

Dmi **F#6 G6** **C**

Co si radši počkej až se stmí a pak šlapou dál.

Dmi **G7** **Am** **Cdim**

Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí

Dmi F#6 G6 **C**

celej svůj dům, deku a rum.

Ref.

Dmi - F#6 - G6 - F#6 - Dmi - C

Proklatá fotka - Wabi Ryvola

Emi A Emi A Emi A Emi A

Předehra:

1. *Emi D*
To ráno před sebou mám
Ami Emi A Emi A
na věčnej čas, do konce žití
Emi D
měli jsme za sebou flám,
Ami E E4sus E
byl skoro den, došlo nám pítí
G C
Nesedej do Fordky Jacku
G G4sus G
máš toho dost
G C
předák tě vyhodí z fleku
Emi D C Ami Emi A Emi A
bude mít zlost
2. *Emi D*
Zapal si cigáro Joe
Ami Emi A Emi A
Jackovi den ukáže cestu
Emi D
tak jsme čekali ve dvou
Ami E E4sus E
na těch pár mil, co vedou k městu
G C
Nesedej za volant Jacku
G G4sus G
dyť máme čas
G C
zůstaneš tuhej na fleku
Emi D C Ami Emi A Emi A
zlomiš si vaz

3. *Emi D*
Jak slunce stoupalo výš
Ami Emi A Emi A
povídá Joe, musíme za ním
Emi D
asi se už nedoviš
Ami E E4sus E
proč si bral pás ke střelnejm zbraním
G C
Sedli jsme na koně Jacku
G G4sus G
a jeli Ti vstříc
G C
měli jsme kousek do breku
Emi D C Ami Emi A Emi A
a Ty už nic víc

4. *Emi D*
Ležel jsi tichej a sám
Ami Emi A Emi A
neměl jsi čas vytáhnout zbraně
Emi D
to ráno před sebou mám
Ami E E4sus E
čas nevzal spleen zvonící hraně
G C
Tak Ti Joe zatlačil voči
G G4sus G
já vykopal hrob
G C
štěstí se jak karta točí
E D C Ami E
a ty jsi byl trop

Song o prchavosti voňavek - Wabi Ryvola

1. Je těžké věřit hloubavosti vlaků, když se řítí noční krajinou
 za sebou táhnou roj podzimních draků, co v trávě vedle trati zahynou
 A u zpocených oken sedí muži, které nikdo nikam nevyslal
 a jejichž oči nikdo neutuží, i kdyby u nich celou cestu stál
 Je těžké věřit tomu že by muži, za přivřenými víčky skryli žal
 když samota jim hladí drsnou kůži, a pod ní tepe bolest dál a dál
2. Jsou noci ve kterých se k vlakům chodí, a déšť má blízko k slzám co já vím
 milenci jenom za ruce se vodí, vlak zahouká a zbude prázdněj klín
 Je těžké věřit prchavosti vůní, když vzpomínky ti voní den co den
 jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní, a jaro čeká marně na březen
 Jen vlaky jezdí prázdné kolem domů, kde okna svítí noci dokořán
 milenky lásku nemají dát komu, je pozdě už na šepot kalných rán
3. Je těžké věřit hloubavosti vlaků, vlak jede dál a muž má v očích stín
 jen vítr zvedne roj podzimních draků, zůstane jen chuť ranních kocovin
 Tak láska nikdy nezůstane sama, a ženy mají ráno údy mdlý
 ach smutný únor marně volá panna, je pozdě už na lásky zapadlý
 Je těžké věřit prchavosti vůní, když vzpomínky ti voní den co den
 jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní, a jaro čeká marně na březen

Tak už mi má holka mává - Wabi Ryvola

1. ON ^{Emi} Posledních ^D pár minut ^C zbejvá ^{Emi} jen,
 máš ^D teplou ^A dlaň, už se ^{Emi} stmívá,
 těžký ^D je říct, že se ^C končí ^{Emi} den,
 vlak ^D poslední ^A vagón ^C mí vá.

REF ^G OBA Tak už mi má holka mává, ve vočích ^F má slzy ^D pálivý,
 ON ^{Emi} život ^C jde dál, to se stává, OBA ^{A7} já to ^{D7} vím,
 OBA ^G tak už mi má holka mává, výpravčí ^F zelenou ^D dává,
 ON ^{Emi} tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed', OBA jed', jed',
 ON tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed'.

2. OBA ^{Emi} Koleje ^D jsou ^C cejchem ^{Emi} loučení,
 holkám ^D se ve vočích ^A střádá, ^{Emi}
 smutek ^D je šátek ^C osamění, ^{Emi}
 co ^D mužskejm ^A na cestu ^C má vá.

REF2 ^G OBA Tak už mi má holka mává, ve vočích ^F má slzy ^D pálivý,
 ON ^{Emi} život ^C jde dál, to se stává, OBA ^{A7} já to ^{D7} vím,
 OBA ^G tak už mi má holka mává, výpravčí ^F zelenou ^D dává,
 ON ^{Emi} tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed', OBA jed', jed',
 ON tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed'.

3. OBA ^{Emi} Za zády ^D zůstal ^C mi pláč ^{Emi} a smích
 do tmy ^D se můj vlak ^A teď ^{Emi} řítí
 zmizela ^D holka ^C jak loňskej ^{Emi} sních
 a ^D světla ^A měst ^C v dálce ^E sví tí.

REF3 ^G OBA Tak už mi má holka mává, ve vočích ^F má slzy ^D pálivý,
 ON ^{Emi} život ^C jde dál, to se stává, OBA ^{A7} já to ^{D7} vím,
 OBA ^G tak už mi má holka mává, výpravčí ^F zelenou ^D dává,
 ON ^{Emi} tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed', OBA jed', jed',
 ON tak jed', OBA jed', jed', ON tak jed'.

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap - Wabi Ryvola

Ref. *Dm* *Ami*
 To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 *Ami*
 na kolejích nejsem nikdy sám.
Dmí *Ami*
 To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 *Ami*
 na kolejích nejsem nikdy sám.

Ami
 1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmí
E7
 veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
Ami *Dmí* *E7* *Ami*
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E *E7* *Ami*
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ami
 2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
Dmí
E7
 na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
 na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
Ami *Dmí* *E7* *Ami*
 na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
E *E7* *Ami*
 jó, chudej hobo není nikdy sám.

Ref.

Ami
 3. Za žádama Frisco, semafor je zelenej,
Dmí
E7
 vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
 radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám,
Ami *Dmí* *E7* *Ami*
 na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
E *E7* *Ami*
 jó, chudej hobo není nikdy sám.

Ami
 4. Pod žádama uhlí mám a deku dřavou,
Dmí
E7
 místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
E7
 navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
Ami *Dmí* *E7* *Ami*
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E *E7* *Ami*
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ref.

Ami
 5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
Dmí
E7
 usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
E7
 jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
Amk *Dmí* *E7* *Ami*
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E *E7* *Ami*
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ami
 6. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
Dmí
E7
 na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
 na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
Ami *Dmí* *E7* *Ami*
 na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
E *E7* *Ami*
 jó, chudej hobo není nikdy sám.

Ref.

Zpěvník



kytario.com/xyzx